

Met de studie psychologie stopte ze na twee jaar. De horeca paste beter bij **Anja Wassenaar**.
Om de hoek van nu de sociale faculteit zwaaide ze 24 jaar de scepter in haar eigen
Café De Minnaar van de Rozenstraat.

‘Mijn Minnaar is mijn minnaar niet meer’

Kijk om je heen. Wat wil je nog meenemen? Anders ben je het straks kwijt. Wijze woorden van de makelaar toen Anja Wassenaar (52) op het punt stond haar café plus inboedel van de hand te doen. Anja heeft de stamtafel uit De Minnaar nu thuis. En een schilderij. Tastbare herinneringen aan de kleine kwart eeuw dat De Minnaar van de Rozenstraat van haar was.

Dat ze meer een doener was dan een theoreticus, wist ze wel. Maar op een goeie dag moest en zou Anja psychologie studeren, ook al vond de beroepskeuzeadviseur een universitaire studie niet zo geschikt voor haar. Ze hield de studie na twee jaar voor gezien. Een zomer lang ventte ze ijsjes op het strand van Vlieland, met een zelfgebouwd karretje. Daarna vond ze werk in de Groningse horeca. De Smederij, Huis De Beurs, nachtrestaurant Chez Dré. En ten slotte – na een jaar Azië en Australië – achter de bar in muziekcafé Koekkoek. Ze had het in de vingers, zegt ze. ‘Binnen no time deed ik de personeelsplanning en de inkoop.’

Ze polste de pachter van het muziekcafé of hij een kroeg voor haar had en kon kiezen uit drie. Café De Bascule in de Kleine Rozenstraat beviel haar het meest, op dat mooie plekje in de Hortusbuurt. ‘Alleen de naam wilde ik anders. Ik maakte er De Minnaar van, ik was er naar een op zoek, of had er net eentje, dat weet ik niet meer.’

De Minnaar is een echte buurtkroeg. Naast de omwonenden kwamen de clubjes die repeteerden in de zaaltjes in de buurt bij Anja een afzakkertje halen. En ondernemers en winkeliers, beampten van de rechtbank, en

studenten en docenten van de omliggende universiteitspanden. Gevraagd naar anekdotes uit die laatste groep, vertelt Anja: ‘Ik had het café al een tijd en wie komt er binnen lopen? Gert Visser. Mijn studiebegeleider van toen ik zelf psychologie studeerde. Hij heeft zijn latere afscheid nog bij mij gevierd. Hij kwam altijd met studenten. Met de mobiele telefoon in opkomst had hij afgesproken dat als iemands telefoon overging tijdens college, diegene hem op een biertje in De Minnaar moest trakteren.’

Sinds oktober is ze kroegbazin af. Op de dag van de overdracht haalde ze ’s avonds een rood wijntje bij haar opvolgers. ‘Mijn Minnaar was opeens mijn minnaar niet meer. Ook al was het mijn eigen keus, het voelde toch een beetje alsof ik in de steek was gelaten.’

In 2009 deed ze al een stap terug. Voor de dagelijkse leiding nam ze iemand in dienst. Dat gaf haar ruimte voor andere interesses. Anja schreef een boek over slimmer werken en gaf lezingen en trainingen over het thema. Ze volgde opleidingen voor coach en mediator en was drie jaar vrijwillig buurtbemiddelaar. Het zouden zomaar opmaten kunnen zijn voor een nieuwe carrière op het gebied van persoonlijke groei en ontwikkeling. ‘Wat mensen bezighoudt, dat vind ik heel interessant. In De Minnaar genoot ik daar ook zo van, al die mensen met al hun verschillende verhalen.’